

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus II. An, & quale impedimentum conjugii præstet incestus cum
Consanguineo alterius?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

incestus. Nec obstat contraria quorundam Curialium opinio; nam ad hoc patet infra dicendis. Si verò copula habita sit cum consanguinea, vel affine post dispensationem à Pontifice, vel ejus delegato jam factam, licet nondum contracto matrimonio, non est incestuosa, ex n. 1137. quia non est copula in gradu prohibito. Nā prohibitio, facta jam dispensatione, sublata est; sic Corradus cit. l. 8. c. 1. à n. 43.

ARTICULUS II.

An. & quale impedimentum conjugii præstat incestus cum Consanguineo alterius?

1140. *Incetum propriè dictum*, à viro cum consanguinea suæ uxoris, vel ab uxore cum consanguineo viri, præstat incestuosis impedimentum *impediens* matrimonium etiam mortuo conjugè, cum aliis. Constat ex *q. h. t.* ubi de viro, qui carnaliter cognovit filiam suam (hoc est privignam suam, seu suæ uxoris filiam ex alio viro susceptam) dicitur: *nec filiastra, nec ille (qui fornicatus fuit) ullo unquam tempore, poterunt (post mortem uxoris) cum alia matrimonium contrahere*. Ex quo deducitur hoc impedimentum *impediens*, de jure esse perpetuum; ut colligitur ex illis verbis: *ullo unquam tempore*. 2. Intelligi de incestu *formali*, & *propriè dicto*. Nam hoc impedimentum est penale, cum statuitur in penam delicti; & colligitur ex *c. in lectum. 36. q. 2. & c. si quis 8. eod. c. & q.* ubi expressè requiritur *scientia in utroque*; & *c. 1. h. t. ibi*: cum filiastra sua scienter fornicatus. Nec præstat tantum viro, sed etiam uxori, committenti incestum cum consanguineis sui conjugis. Ratio enim statuendi hoc impedimentum fuit *incestus*, æquè in uxoribus, ac in viris frequens cum consanguineis alterius conjugis; & ideo etiam in *c. si quis viduam 32. q. 7.* expressè fit mentio *de muliere*, ibi: *si qua cum duobus fratribus, seu cum patre, & filio*: idem habetur in *c. si quis cum matre. 34. q. 2. ibi*: *si autem hoc fecerint ipse femine, absque maritis perpetuo maneat*.

1141. Not. autem idem impedimentum præstari affinibus, cum quibus vir aut uxor incestum committit. Hinc privigna, quæ cum vitrico suo, vel privignus, qui cum novercâ suâ incestum committit, eo ipso

contrahit impedimentum *impediens* matrimonium cum quibuscunque alijs: constat ex *c. 1. h. t. ibi*: *nec filiastra, nec ille ullo unquam tempore poterunt cum alio matrimonium contrahere*. Unde si Titius, postquam fornicariè cognovit Bertam, incestum committat cum affine sua in primo vel secundo gradu, ambo incestuosi contrahunt impedimentum perpetuò *impediens* matrimonium cum alijs. Ratio est ex dictis, præsertim *c. si quis cum matr. 35. q. 2.* in n. priori. Hinc ex incestu cum consanguinea uxoris, etiam superveniente matrimonio jam contracto, nascitur affinitas inter virum, & uxorem; quæ tamen matrimonium prius contractum non dirimit, sed tantum incestuoso adimit jus exigendi debitum ab innocente: prima pars est ex *c. d. secretionem. 6. h. t. ibi*: *sed nec affinitas, quæ post contractum legitime matrimonium inter virum, & uxorem iniquè contrahitur &c.* secunda ex *c. 1. eod. ibi*: *nec à matre debitum petere potest*, loquitur de viro, qui cum sua privigna incestum committit.

1142. Et si autem matrimonium ab incestuosis, non obstante impedimento solum impediens in initium, illicitum sit; est tamen validum; prima pars est, quia sic impeditis jure prohibitum est matrimonium: secunda pars est ex *c. Transmissæ 4. h. t. ubi vir*, qui post mortem uxoris, carnaliter cognitâ suâ privignâ, contracto deinde cum alia matrimonio, *jabetur huic, tanquam uxori legitime, cum requisitus fuerit, debitum reddere*; adeoque ex incestu cum privigna, matrimonium postea illicitè cum aliâ contractum, agnitum est tanquam validum; aliàs enim mulieri huic petenti debitum, reddere posse non diceretur. Ex quo sequitur ex incestu cum consanguinea uxoris commisso, etiam post mortem uxoris, hoc impedimentum tantum impediens nasci. Nam in *c. Transmissæ*, expressè punitur G. privatione juris exigendi debitum ab uxore postea ducta, quia uxore suâ priori defunctâ filiam ejus, seu privignam propriam, copulâ carnali cognovit. Hinc incestuosus conjunx non obstante, quòd ab innocente non possit licitè debitum exigere (nisi ab hoc requisitus) nihilominus legitime uxori cohabitare, & necessaria subministrare tenetur. *c. Transmissæ 4. h. t.*

Colligitur demum etiam ex copulâ fornicariâ nasci affinitatem, quæ dirimit matrimonium contrahendum, aut eâ stante contractum. *c. Ex literis 8. h. t.* ubi habetur casus, quod vir matrem puellæ, quam intra annos nubiles desponsaverat in uxorem, sæpe cognoverit, & postea carnali commixtione puellam tractaverit adultam; ad quem respondit Pontifex: *quod eis ab invicem separatis, mulier alteri viro non nubat, si postquam novit viri & matris delictum, ei non erubuit commiseri*: vir etiam & mater mulieris nunquam debent ad alias nuptias convolare, sed semper continentiam servare tenentur, & enorme deslere delictum, quod pro nefanda libidine contraxerunt; præsertim si circa personas hujusmodi de lapsu carnis minime timeatur. Idem habetur in *c. Veniens. 9. h. t.* quod intellige, si antecedit matrimonium; si enim subsequatur, de illa constat ex dictis.

ARTICULUS III.

An, & quale impedimentum Viro præstet incestus cum consanguineâ suâ sponse.

Sermo est de incestu cum consanguinea sponse de futuro. *qz.* quod præstet impedimentum dirimens non tantum sponsalibus de futuro celebratis, sed etiam de præsentibus celebrandis cum sponse. Nam copula carnalis, etiam fornicaria tantum (intellige, perfecta, & consummata) inducit affinitatem inter virum & consanguineos mulieris ab ipso carnaliter cognita; ut constat ex *c. Veniens 2. h. t.* affinitas autem superveniens sponsalibus de futuro ea solvit, ex dictis à n. 321. & dirimit sponsalia de præsentibus contrahenda, ut dicemus infra; id, quod habetur expressè in *c. Ex literis. 8. h. t.* ubi apertè dicitur, quod sponsalia, prius contracta, secuta copulâ illicitâ inter sponsum, & sponse matrem, quantumvis deinde sponsum, & sponse matrimonium contraxerint, separari debeant, solutis non modò sponsalibus de futuro, sed etiam de præsentibus, propter affinitatem contractam ex copula cum sponse matre, ut colligitur tum ex Rubrica, tum ex ipso contextu.

Similiter E. Laicus, qui post sponsalia celebrata cum puella, carnaliterque deinde cognita hujus sorore, nihilominus

cum prima nuptiis initis utramque opportunità datâ cognoscebat, ab utraque abstinere debuit, ut dicitur in *c. Veniens 9. h. t. à prima*, propter affinitatem contractam ex illicita copula cum ejus sorore; à secunda, propter impedimentum justitiæ publicæ ex sponsalibus cum prima.

Sed principalis hic quæstio est, an concubitus sponsi cum consanguinea sponse de futuro, inducat impedimentum, vi cuius tam sponso, quam mulieri prædictæ a sponso carnaliter cognita, interdictum sit matrimonium cum aliis; nam ad hanc quæstionem præcipue tendit titulus initio articuli præfixus. Negativam sequitur Angelus *V. Incestus, n. 5.* quia talis concubitus non est propriè incestus, ut ipsi dicimus n. 1137. hoc autem impedimentum oritur solum ex incestu propriè tali, quia peccabile est: sed affirmativa probabilior est. Nam in *c. 2. h. t.* dicitur quod, *si sponsus suæ sponse matrem cognoverit, nondum cognita sponâ, impositâ ei penitentia poterit ex dispensatione cum alia contrahere.* Ex quo clarè sequitur, per incestum, etiam solum impropriè talem sponsi cum propinqua sponse de futuro in primo gradu (ut sunt mater & filia) induci hoc impedimentum: Nam in hoc casu incestus non fuit propriè talis, ut constat ex n. 1137. deinde sponsa fuit solum de futuro; alias enim si fuisset de præsentibus, fuisset matrimonium ratum, adeoque ex dispensatione Episcopi non poterat cum alia contrahere. 3. qui cum alia contrahere non potest sine dispensatione, ei interdictum est contrahere cum alia; hoc autem interdictum inductum est ex incestu cum sponse de futuro matre, qui est solum impropriè talis; ergo. Et ita textum accipiunt Joan. Andr. in *cit. c. 2. n. 4.* Sylv. *V. Luxuria. q. 4.* Barbof. in *cit. c. 2. n. 4.* & communiter alii cum Sanchez *l. 7. hic d. 15. n. 5.* Ad rationem in contrarium, *qz.* concedi talem concubitus non esse propriè incestum ex n. 1137. concedi pariter, hoc impedimentum non nasci ex incestu impropriè tali, nisi lex de aliquo specificè loquatur; adeoque nec comprehendendi debere sub impedimento penalis, nisi de eo specificè disponat lex penalis, ut fit in præsentibus.

Quæstio autem est, an hoc impedimentum proveniens ex incestu propriè dicto cum